

A. Siciak, Wojciech Galant [w:] *Wirydarz staropolski i oświeceniowy*, red. R. Magryś, J. Kowal, G. Trościński, Rzeszów 2020, s. 600. Seria „Podkarpacie literackie” t. 1

Wojciech Galant (1853–1930), krypt.: X. Dr G., Dr. G., Dr. W. Galant, G., ks. Dr Galant, ks. dr W. G., ks. Galant, ks. W. G., ks. W. Galant, „Mamut”, „Stary Mamut”, X. W. G, W. G., autor modlitewników, żywotów świętych, wierszy, artykułów o treści teologicznej, tłumacz tekstów religijnych i powieści historycznych. Urodzony w Strachocinie, powiat sanocki, zmarł w Krakowie. Nauki początkowe pobierał w miejscowości swego urodzenia, a następnie w Gimnazjum Państwowym im. J. Słowackiego w Przemyślu, gdzie zdał egzamin dojrzałości (1872). Edukację kontynuował w Seminarium Duchownym w Przemyślu i w 1876 roku przyjął święcenia kapłańskie. Przez rok był wikariuszem w parafii Kańczuga, pow. przeworski (1876–1877), następnie kilka miesięcy w katedrze w Przemyślu (1877), po czym został skierowany na studia teologiczne w Wiedniu (1877–1878) i Rzymie (doktorat w 1887). W Instytucie Teologicznym w Przemyślu powierzono mu wykłady z Pisma św. Starego Testamentu i języka hebrajskiego (1878–1924). Prowadził także zajęcia nadobowiązkowe z języków wschodnich (1902–1914, 1917). Był prefektem w gimnazjach przemyskich (1900–1902, 1905) oraz uczył tam języków klasycznych i języka polskiego (1894–1896). Wykonywał także inne prace, m.in. egzaminował kandydatów na katechetów i wychowawców, pełnił funkcję sędziego do spraw małżeńskich, a także referenta w kurii, kapelana więziennego (1883–1930). Należał do Związku Zakładów Teolo-

gicznych w Polsce. Pozostawił po sobie znaczną spuściznę pisarską głównie o charakterze dewocyjnym, popularnonaukowym o szerokim zakresie tematycznym, w tym niekiedy podejmował problematykę biblijną, także pisał artykuły z dziedziny pedagogiczno-psychologicznej i katechetyczno-duszpasterskiej. Publikował tłumaczenia prac religijnych na język polski (autorzy: św. Alojzy, K. Brentano, A. Dotzler, F. Spirago, H. Stieglitz), własne opracowania żywotów świętych (m.in. *Żywot Najświętszej Maryi Panny dla młodzieży*, 1905, *Córka boleści: dokładny życiorys służebnicy Bożej Gemmy Galgani*, 1925), modlitwy (m.in. *Chwała Boża w św. Antonim*, 1900, *Ratuj duszę: książeczka misyjna*, 1904, *Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy*, 1912, *Skarbczyk nowenn*, 1913, *Ciebie Boże chwalimy*, 1922, drugie wyd. pt. *W górę serca*, 1932), utwory poetyckie (*Moim przyjaciółom urywki poetyczne*, Przemyśl 1914), pisał teksty do „Echa Przemyskiego” i „Gazety Kościelnej”, opracował hasła do *Podręcznej encyklopedii kościelnej*. Na jego twórczość składa się ponad 40 książek oraz około 170 artykułów. Za wszechstronną działalność dla Kościoła i społeczeństwa został obdarzony godnością szambelana papieskiego.

[oprac. Anna Siciak]